

[Ingerlise Koefoed]

re og det endnu mere afskyelige sultecirkulære et lidt større ønske om at slås for beskæftigelse til de unge, og så var der vel inden for en vis tid mulighed for en skattereform, som skulle påbegyndes allerede i januar 1983 med en virkelig beskatning af pensionskasserenterne. Så meget desto mærkeligere er det, at socialdemokratiet har holdt sig helt borte fra at stille ændringsforslag til det, som vi fik præsenteret af regeringen, bortset altså fra det sidste ændringsforslag her, som jeg vil tillade mig at opfatte som et underændringsforslag til socialistisk folkepartis ændringsforslag om færgerne.

Begrundelsen for, at man ikke har villet stille ændringsforslag, er, at man ikke har villet foreslå noget, der gik ud over det, man selv ville have foreslået. Men hvad har denne regerings finanslovsforslag, som det endeligt ser ud, med det socialdemokratiske finanslovsforslag at gøre? Og er det egentlig ikke rigelig passivt kun at ville tage stilling til det, andre foreslår, uden aktivt at gå ind med egne forslag og prøve på at komme til at præge det endelige resultat? Man kan alligevel ikke i sidste ende fralægge sig ansvaret for resultatet, hvis man da ikke stemmer imod lovforslaget, og det gør socialdemokratiet da vist ikke. Er det mon, fordi man ikke ville kunne bære det nederlag, at de ændringsforslag, man eventuelt måtte stille, bliver stemt ned? Hvis det er tilfældet, så må man sige, at den nuværende regering er mindre selvhøjtidelig end repræsentanterne for den forrige, for den kommer jo ikke helskindet igennem med alle sine ændringsforslag, og det synes den faktisk godt at kunne bære uden den dybeste fornærmelse.

Det radikale venstre har fået en del forslag igennem, som gør det endelige finanslovsforslag knap så slemt, som det kunne være blevet. Det er godt nok, at der sker nogle ændringer på energiområdet, på miljøområdet, på boligområdet og på kulturområdet. SF'er medforslagsstiller til det meste og takker det konservative folkeparti for, at det dog vil stemme for en del af de forslag, der også er SFs.

Men når man i øvrigt ser på, hvad de radikale er gået med til, så må man græmmes. Med sine stemmer har partiet nemlig sikret sociale forringelser af et omfang, som man ikke havde troet muligt. Det er rigtigt, at der på grund af de radikales medvirken ikke er

sket de store forringelser i børnetilskuddene, ungdomsydelsen er heller ikke bortfaldet, og kommunerne kan ikke med loven i hånden aftrappe deres tilskud til at nedbringe forældrebetalingen i børneinstitutionerne. Men listen over de forringelser, som partiet har medvirket til og vil medvirke til ved at stemme for dette finanslovsforslag, er meget lang, og forringelserne er meget følelige for store grupper af befolkningen. De radikale har været med til at indføre karensgdagen for langt de fleste lønarbejdere, til varighedsbegrænsningen for sygedagpenge, til forringelser i arbejdsløshedsdagpenge ved vejrlig, til lavere supplerende dagpenge, til forringelser i bistandshjælpen, både den forbigående og den varige.

Argumentationen bag disse sidste nedskæringer var fra regeringens side, at man ville motivere bistanmodtagerne til hurtigere at overvinde følgerne af en eller anden social begivenhed. Man skulle altså få dem til ivrigt at tilslutte sig de rækker af arbejdssøgende, som de fleste af dem står i i forvejen og forgæves har stået i i årevis. Den argumentation er ikke de radikales, har hr. Dræbye sagt. Men resultatet er det samme, og argumentationen står altså stadig meget tydeligt i bemærkningerne til lovforslaget.

Hvad er det for en holdning og tanke, eller måske mangel på tanke, der kan få de radikale til at udstrække deres umådeholdne begejstring for indkomstpøolitik til at omfatte indkomsterne hos dem, der nu er bombet helt tilbage til det, som Astrid Lindgren i børnefortællingerne »Søndeneng« kalder »fattigdommens dage«.

Om VS' ændringsforslag vil jeg sige, at de i det store og hele ligger på linje med de ændringsforslag, vi selv har stillet, og at vi kan tilslutte os de fleste af dem.

Også vi finder det meget vigtigt med en udbygning af u-landsbistanden, selv om vi er lidt mere beskedne med beløbstørrelserne end VS.

Vi støtter gerne forslaget om en oplysningskampagne om skadevirkningerne ved voldsanvendelse som led i børneopdragelse, selv om vi tror, at vold mod børn først ophører, den dag man sikrer de voksne rimelige livsvilkår, medindflydelse på deres egen situation, helt anderledes bolig- og samværsmuligheder og sikkerhed for arbejde. Vi synes, det er en god idé at støtte børn med jordeks-